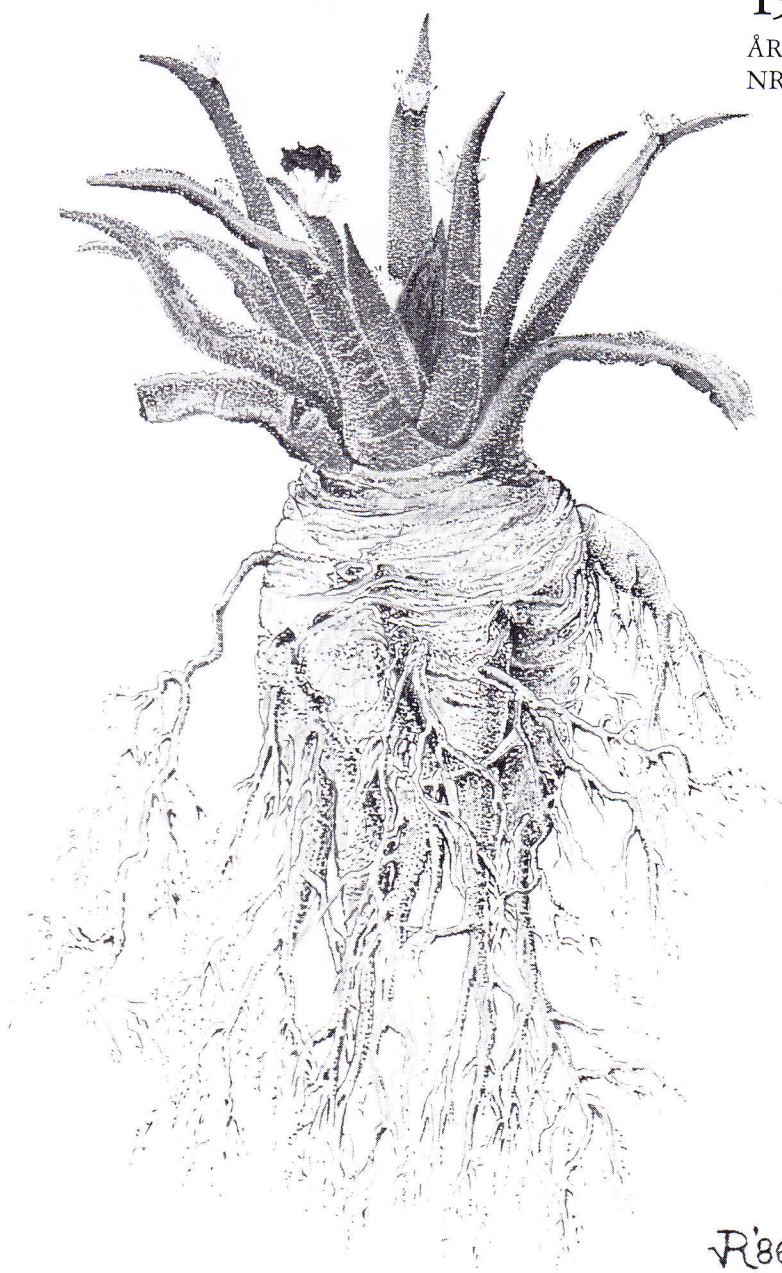

KAKTUS

1989

ÅRG. 24

NR. 1 - JANUAR

NEOGOMESIA AGAVOIDES

KAKTUS udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Hanna E. Hansen, Limfjordsvej 1, DK-2720 Vanløse, tlf.: 01 34 61 31
Tryk: Hagsholm Bogtryk & Offset, Hammershøj, 8830 Tjele

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 120 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemsskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, DK-2610 Rødovre. Giro-nr. 6 57 87 13 - About membership apply to mr. Otto Forum Sørensen.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 5. november

Annoncepris: 1/4 side 200 Dkr. - Preise für Anzeigen: 1/4 Seite 200 Dkr. - Price for ads.: 1/4 page 200 Dkr.

Selskabets styrelse:

Formand: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, DK-2770 Kastrup, tlf. 01 51 66 06.

Næstformand: Kjell-Erik Nilsson, Axel Danielssons Väg 306, S-215 82 Malmö, tlf. 040-13 99 44.

Ekstern sekretær: Bjarne Kjempff, Stordalvej 4, Løvel, DK-8830 Tjele, tlf. 06 69 93 41.

Intern sekretær: Jytte Thybo, Oustrup Fiskeri, Ørre, DK-7400 Herning, tlf. 07 13 61 69.

Kasserer: Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, DK-2610 Rødovre, tlf. 02 94 61 74.

Bestyrer af diateket: Esther Genker, Tranumparken 1-6-2, 2660 Brøndby Strand, tlf. 02 54 22 41.

Bibliotekar: Larseric Arne, Sjøgården 1628, S-520 43 Åsarp, postgiro: 473 87 16-2

Redaktionsmedlemmer:

Helmut Broogh, Am Beisenkamp 78, Wattenscheid, D-4630 Bochum 6.

Mats Nilsson, Torsvedsvägen 12, S-632 39 Eskilstuna.

Ulf Eliasson, Nämndemansvägen 1, S-430 91 Hönö.

Georg A. Sydow, Etonvej 16, DK-2300 København S.

»Meddelelser«:

- Sendes til den eksterne sekretær, Bjarne Kjempff.

Bibliotekar:

Erik Holm, Helgesvej 11, DK-7400 Herning, tlf. 07 12 32 82.

Larseric Arne, Sjøgården 1628, S-520 43 Åsarp, Postgiro: 473 87 16-2

Æresmedlemmer:

Otto Forum Sørensen, Wilhelm Stark og Helmut Broogh.

Tegning af Cees Rijk van Ravens, venligst udlånt af P.B.P.

Loxanthocereus Gracilis

- en sällan odlad skönhet!

Tänkte med några enkla rader presentera en vackert skönblommande art, som tyvärr sällan ses i kaktusvänners samlingar. Backeberg, den store, tyske kaktuskännaren, beskrev släktet för drygt femtio år sedan, och det är märkligt hur liten spridning de ca. trettio arterna har haft i kultur. Det kan måhända bero på att de flesta arterna med åren får ett mer eller mindre krypande växtsätt, vilket kan vara till besvär i ett växthus där platsbrist råder. Namnet *Loxanthocereus* kommer från grekiskan »loxos«, vilket betyder »lutande«, dvs. en lutande *Cereus*. Trots att de slanka stammarna har en benägenhet att lägga sig ner, bör det inte avskräcka en sann kaktusfanatiker från att inskaffa ett eller annat exemplar till sin samling. Det finns många odlingsvärda arter som inte behöver bli mer än 10-20 cm höga innan de slår ut sina långa, oftast blod- eller karminröda blommor med violett anstrykning.

En av de mest intressanta arterna ur odlingssynpunkt är *L. gracilis*. Precis som namnet antyder (*gracilis* = liten, tunn) håller sig denna art mycket liten, och kan blomma redan som 10 cm hög! Plantan på bilden är ungefär i den storleken, och den inhandlades från Whitestone Gardens i England, för ca. 3 år sedan. Den skottbildande, mörkt gröna plantan ger med sina robusta, brunaktiga taggar ett imponerande intryck och är en vacker syn även utan sina blommor. I augusti-september, när växthusväggarna står imiga i den fuktdrypande höstluften, börjar de ulliga knopparna leta sig fram i toppen på de sirliga skotten hos *Loxanthocereus gracilis*. De kraftiga, färgstarka knopparna växer fort, och det dröjer inte många veckor innan de zygomorfiska blommorna viker ut sina orange sepaler och karminröda, violettskimrande petaler. De ståtliga, upp till ca. 10 cm långa blommorna håller sig inte längre än ett par, tre dagar, men varje minut är en njutning.

Loxanthocereus-arterna finner man enbart i Perus kustområden upp till ca. 3300 m.ö.h. I de fuktiga dimmorna från havet har de funnit en perfekt växtplats med tillfredsställande ljus, värme och vatten. Blommorna pollineras av kolibrier som lätt kommer åt de trattformade blommorna på de långa rören. Bland andra småväxande arter kan jag rekommendera *L. neglectus* och den välkända *L. sextonianus*. Odlingen av dessa arter är synnerligen enkel - mycket

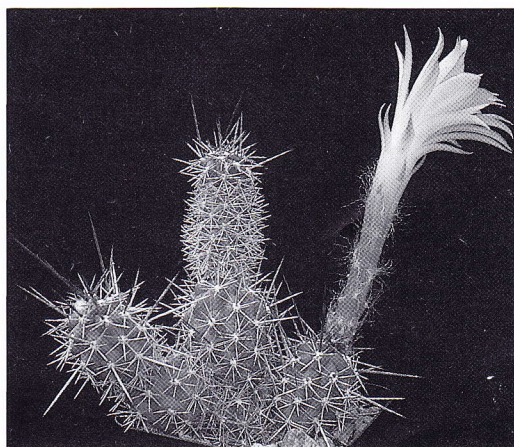
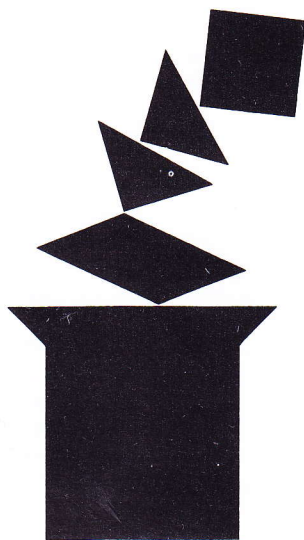

Foto: Mats Nilsson.

ljus och vatten, samt en övervintring på 5-15°C. Kan man tillmötesgå dessa enkla krav, bör det inte vara några som helst svårigheter att få friska, villigblomstrande exemplar!

Mats Nilsson, Torsvedsvägen 12,
S-632 39 Eskilstuna, Sverige

Sådan sår jeg kaktus

Jeg har samlet kaktusser i 10 år og sået kaktus i de otte. I det første år såede jeg i små minidrivhuse, som så stod i alle husets vindueskarme. Det gik meget godt bortset fra, at de små frøplanter blev for lange, og de bøjede udefter lyset. Når de senere blev flyttet i drivhuset skete der det, at de voksede og blev tykkere, så de fik ligesom en stilk. Denne »stilk« forsvandt imidlertid, når de kom til den første vinter, og når de så var ca. 1,5 år gamle, var de helt normale.

Jeg har også været en tur i Sverige hos Thorbjørn Haldammen. Han havde et smart reolarrangement, som han brugte. Når frøene blev sået, stod de helt overst i reolen, og når de så var spiret, blev de flyttet et par etager nedad. Lysstofrørene klarede det med varmen, som stiger opad, også i Sverige. Jeg købte en dobbelt reol, hvor der var plads til 2 x 6 hylder, og på hver hyldede var der plads til 4 minidrivhuse med hver 15 stk. 6 x 6 cm potter. Over hver af disse hylder var der et dobbelt lysstofarmatur, yderligere havde jeg to borde med plads til 24 minidrivhuse, altså var der i arrangementet plads til 1080 små 6 x 6 potter. Al tiden mellem Jul og Nytår og de første weekends i januar gik med at så, blande jord, vande o.s.v. Hver dag når jeg kom fra arbejde skulle de mange potter tilses, og det var jo mægtig spændende, et tænd-og-sluk ur sørgede for, at der var lys over hele menageriet i 12 timer. På det tidspunkt i min kaktuskarriere var jeg begyndt at give de små frøplanter svampemidler, jeg købte chinosoltabletter på apoteket, de blev opløst i vand, og derefter sprøjet ud over alle de små frøplanter. Jørgen Damgård havde fortalt mig, at man ikke må bruge svampemidler, før frøene har spiret, det nedsætter spireevnen. Et år fik jeg en grim overraskelse, der kom nogle små »søde« sorte fluer i et par af minidrivhusene, og jeg tænkte, at de små kan da ingen skade gøre. Men det kunne de. Deres larver æder rødderne på de små frøplanter. De små sorte fluer fik lidt Temik, og så var de ikke mere. Metoden med at så på denne måde, har jeg trappet meget ned, min elregning fik et gevaldigt hop opad, det var alt for dyrt med de lysstofrør.

Den måde, jeg sår på nu er efter en fidus fra Finn Larsen og en anden fidus fra Kjeld Jacobsen. Finn Larsen har fået mig til at så uden varme, altså ude i drivhuset, Kjeld Jacobsen giver sine frø en speciel omgang varme fra en kyllingemoder om dagen, og lader dem så køle ned om natten. ALTSÅ: Jeg køber »så og prikke-jord«, blander 40-50% sand i, og lader det blande i en blandemaskine i 10 minutter. Det hele

skal være så tørt som overhovedet muligt. Jorden bliver ikke bagt. Så bliver jorden fordelt i 6 x 6 cm. potter, eller små flamingokasser med huller i bunden. Fra overkant ned til jordoverfladen skal der være 6-8 mm. Dette skal helst foregå ca. 15/6, for så er temperaturen bedst for de små frø som skal spire, der er jo ingen varme i drivhuset. Frøene bliver sået på den tørre jord, og etiketten bliver dykket, så den ikke generer den glasplade, som bliver lagt ovenpå. Så står potter og kasser i drivhuset i 10-14 dage, uden en dråbe vand. Under glaspladerne bliver der nu om dagen mellem 40-60°C, og om natten kommer temperaturen ned på ca. 15-20°C. Den tørre jord holder helt godt på varmen. Efter disse 10-14 dage hælder jeg vand ved og lægger noget skyggeplastik over det hele. Potter og kasser er selvfølgelig anbragt så al vanding sker nedefra. Og nu begynder det at blive sjovt, det formelig vælter op ad jorden.

Hvor før spireevnen var fra 20-60%, så er den nu fra 50-100%. Alt hvad der hedder *Escobaria*, *Coryphantha* og de fleste *Mammillariæ* kan lide den facon. Det betyder intet, at nattemperaturen når ned på 10-12°C, når bare dagtemperaturen kommer op på 30°C. Alt kommer op, *Melocactus*, *Leuchtenbergia*, *Obregonia*, *Astrophytum*, og så ser de »rigtige« ud, ikke noget med »stilk«. Det med at de kun får ca. 3,5 måned før vinteren, har heller ikke den store betydning. Frøplanterne har selvfølgelig fået et systemisk svampemiddel »Benlate« og en systemisk gift »Phosdrin«, og så får de mellem 4-10°C vinteren igennem. De bliver stående i såpotter og kasser, til de kan komme i små potter, altså ingen prikling. Jeg sår tit samme slags frø 3-4 gange, altså fra 3-4 forskellige frøfirmaer, så kan man bedømme, hvor de bedste frø kommer fra.

Nu vil jeg håbe, at jeg har lokket nogle til at forsøge sig, og alle er meget velkomne til at ringe til mig for at udveksle erfaringer.

Gunnar Ravn, Fredskovvej 130,
5270 Odense N, tlf. 09 97 85 97

Oplevelser i Kaktusbedet

Min interesse begyndte vel som de flestes, har altid i mange år haft 5-6 stykker, men ligefrem speciel interesse for dem, havde jeg egentlig ikke. Så fik jeg for 4-5 år siden en penneveninde, som satte mig i forbindelse med en anden dame, som efter lidt brevveksling overtalte mig til at være medlem af Kaktus Selskabet. Samtidig var de flinke til at sende mig aflæggere fra deres kaktussamlinger, og så begyndte det mareridt med *Navnene*; straks mente jeg ikke, det var nødvendigt at vide, hvad de forskellige hed, jeg mente, at et fælles navn, som bare *Kaktus*, var mere end nok til mit behov, men jeg blev hurtigt klogere og kom på andre tanker, så jeg fik også købt en masse bøger i Tyskland, der er jo et godt stort udvalg.

Og så var min samling godt i gang med at vokse, jeg begyndte at købe en masse, og den udvidede vennekreds kom på besøg med kassefulde af Kaktusser. De var utroligt flinke til at hjælpe mig med at få sat navne på dem som ingen havde, især er jeg Hans Keil i Schleswig og Rudolf Krüger i Padborg taknemmelig for al den hjælp, de har givet mig, og ligeledes for at de har taget mig med, når der var besøg på Kaktus Gartnerier her og i Tyskland, da jeg ingen bil har, idet her er dårlige busforbindelser især i weekenden. Det var måske en idé, at flere kunne slå sig sammen om fælles kørsel, selvfølgelig imod betaling, det er jo ikke gratis at holde bil i dag.

Året 1988 blev et ret så dyrt år for mig, dels købte jeg en masse store kaktusser fra en privat samling, dels så fik man jo at vide, at der skulle et drivhus til også. Det blev købt og opstillet - under stort besvær for os der er lidt fummelfingrede, men kunne så indvies til pinse, og belønningen var så til gengæld stor, med blomster i godt 100 kaktusser, og mange ad flere omgange, f.eks. *Thelocactus bicolor* har haft 19 blomster fordelt på 3 gange, den første gang var der 10 udsprunget på én gang, det var jo et dejligt syn, og flere fotos blev taget selvfølgelig.

Og de, der ikke kom med blomster, har til gengæld groet så det er en lyst, så det var en hel god idé med det drivhus.

Nu er samlingen nået op på 327 kaktusser - 17 bladkaktus og 24 Euphorbia, hvoraf flere også havde blomster.

Men kaktusfrø har slet ikke min interesse, det går alt for langsomt efter min mening, fik fra Kalifornien tilsendt noget frø af *Carnegie gigantea*, som jeg ville

prøve, det vrimlede godt nok op af jorden, det er 2 år siden, og de er stadigvæk kun 1 cm høje.

Nu er vi så nået til efteråret, og alle de stikkende venner er kommet ind i huset igen, ja der er trængel nu, men hvor der er hjerterum, er der jo også husrum: i 3 stuer er alle vindueskarme fyldt op, og adskillige borde foran vinduerne, men så slipper jeg da for at pudse vinduer indvendigt i nogle måneder fremover. Så er det blot til sidst at ønske for Kaktusfolket et Godt Nytår 1989 med masser af blomster og fælles glæder, og er der nogen, der har lyst til at kontakte mig, er de velkomne.

Aase Fallesen Ølbje, Vollerup Nørrevej 3,
6392 Bolderslev, tlf. 04 64 66 38

Lobivia Winteriana. Foto: B. Kjempff.

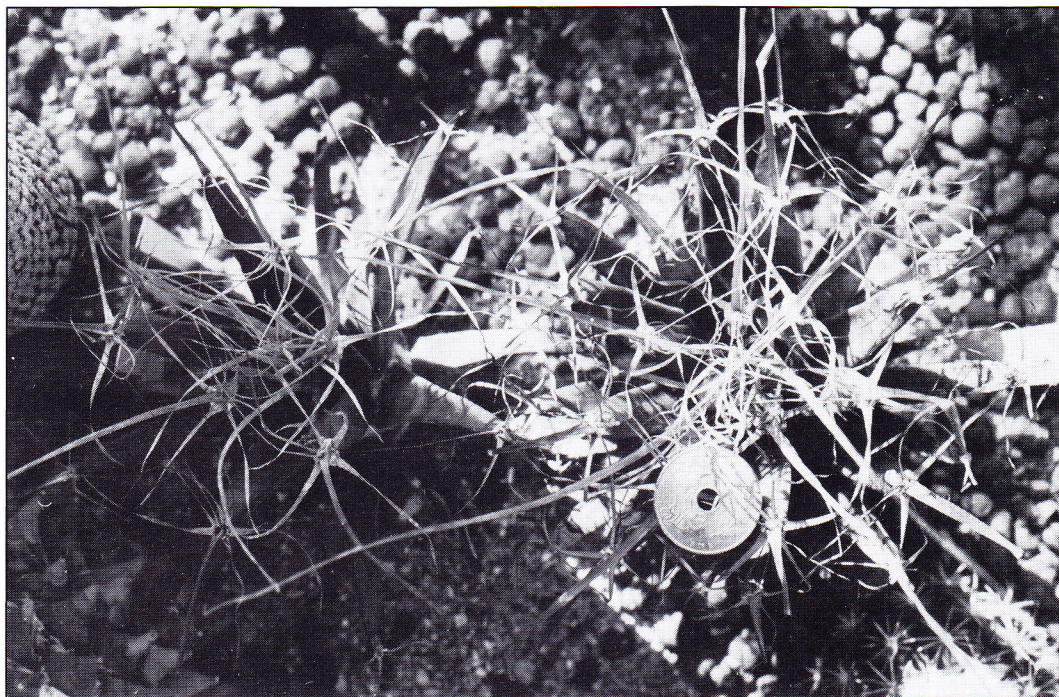
Frøplanter fra min samling (2)

At så kaktus og sukkulenter er nok for mange af os, noget vi ser frem til med glæde hvert eneste forår. Måske blev resultatet forrige år ikke helt som forventet, og det er derfor nødvendigt at eksperimentere og måske ændre på nogle faktorer såsom: jordblanding, lysmængde og temperatur. Eksempelvis mener jeg, at jordblandingen har stor betydning for resultatet. For nogle år siden såede jeg - af lutter dovenskab - mine kaktusfrø i de såkaldte JIFFY potter. Disse »potter« består af komprimeret sphagnum, som ved tilførsel af vand udvider sig voldsomt; men sphagnummen vil efter udvidelsen stadigvæk være forholdsvis kompakt, hvilket gør det vanskeligt for især kaktus at udvikle et sundt rodsystem. Dette medfører en for ringe vækst eller i værste fald planternes død. Jeg har opnået et betydeligt bedre resultat ved at anvende en jordblanding bestående af groft sand, lidt grus og lecacrus (gerne siet eller knust). Eventuelt kan man også iblande en smule sphagnum. Dårlige resultater kan næppe helt undgås, hvad enten det nu skyldes frøet eller »metoden«, men nogle

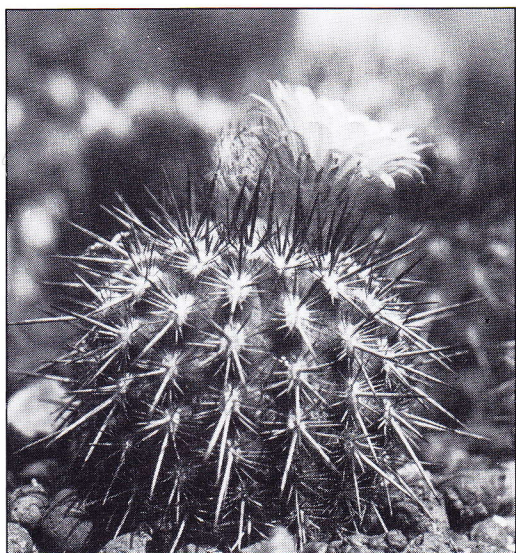
af planterne klarer den nu nok alligevel, og i løbet af en årrække vil man faktisk kunne fremavle en fin kaktussamling til en meget overkommelig pris.

Leuchtenbergia principis blev sået i 1977, og i en afkrog af drivhuset har den stille og roligt vokset sig pænt stor, indtil den for et par år siden fik lov til at komme frem i lyset ved siden af de mere prominente planter. Planten må nok henregnes til de såkaldte langsomme arter - men tag ikke fejl - *Leuchtenbergia* er nem at så og vokser faktisk hurtigere end man umiddelbart forestiller sig, og der er allerede mulighed for at få planten i blomst efter 5-6 år. *Leuchtenbergia principis* vandes bedst i underskålen, idet planten med alderen udvikler en kraftig og følsom roerod. Bør ikke overvintres ved lavere temperatur end 5°C.

Har man pladsproblemer i sit drivhus kan man passende købe lidt frø af forskellige *Islaya*, da de på egen rod vokser meget langsomt. Frøet spirer i reglen pænt, og frøplanterne er ikke specielt vanskelige. I løbet af 10-12 år vil planterne være af en rimelig

Leuchtenbergia principis, sået i 1977. Foto: Finn Larsen.

Islaya krainziana, sået i 1977. Foto: Finn Larsen.

størrelse (hos mig 4-5 cm) og har da allerede i flere år glædet sin ejer med mange blomster.

Mange har nok på fornemmelsen, at langsomtvoksende planter er ensbetydende med vanskelige planter, men det er langt fra en generel regel. *Islaya* er da også ganske nemme, blot skal man vide, at de ikke trives i sphagnumholdig jord, men bør have et 100% mineralsk og porøst substrat. Opfylder man dette »krav«, skal man ikke være sparsom med vandet i vækstsæsonen.

Er man lidt utålmodigt anlagt, kan man jo også pode sine *Islaya*. *Islaya divaricatiflora* på billedet blev i sin tid podet på *Selenicereus* sp. På dette underlag voksede den sig stor i løbet af et par år og blev herefter podet på et blivende underlag - her en *Echinopsis* hybrid, som er et godt underlag til både *Islaya* og *Copiapoa*.

Mammillaria viridiflora og *Mammillaria meridiorosei* tilhører begge *Mammillaria wrightii*-komplekset, en gruppe planter, som sidst i 70'erne har været genstand for megen debat.

Mammillaria meridiorosei blev først beskrevet som selvstændig art i 1978 og er derfor tidligere kendt under navnet *Mammillaria wrightii* var. *wilcoxii* eller blot Lau 778. Begge arter danner med tiden store grupper, som let blomstrer og villigt danner store bær med mange frø, hvis man altså har mere end én af slagsen. Planterne vokser rimeligt hurtigt og er nemme at drive frem fra frø, især hvis man anvender en ren mineralsk jord med godt dræn. Vandet skal du ikke spare på i vækstperioden, men derimod skal overvintringen gerne være helt tør og kold. Vintertemperaturen kan udmærket ligge omkring fryse-

punkter, idet planter fra *Mammillaria wrightii*-gruppen tåler lave temperaturer. *Mammillaria wrightii* skulle således kunne tåle -30°C, men det er ikke tilfældet med de her nævnte arter. Især *Mammillaria meridiorosei* vokser på varmere lokaliteter, så den tåler næppe mere end et par graders frost.

Udebliver væksten om foråret og skrumper planten en smule, er det tegn på dårlige rødder. Årsagen er en for fugtig jord i hvileperioden med et deraf følgende bakterie- og svampeangreb. Slå planten ud af potten og rens rødderne med en kraftig vandstråle. Efter 10-14 dages tørring kan der plantes i ny jord, og nye rødder vil hurtigt vokse frem igen.

Ens tålmodighed bliver sat på lidt af en prøvelse, hvis man drister sig til at så et par poser *Melocactus*-frø. Frøet spirer i regelen tilfredsstillende og planterne vokser pænt, men det man venter på, nemlig cephalium og blomster lader vente på sig alt for længe. På Malta kan man lave »voksne« meloer på 4-5 år, men i min baghave gik der væsentlig længere tid, før *Melocactus peruvianus* og -*trujilloensis* fik den gode ide at

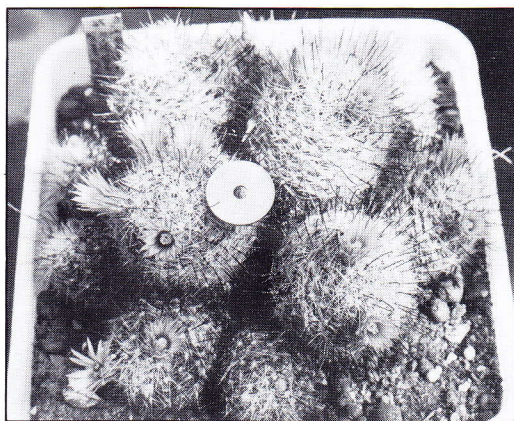

Islaya divaricatiflora, søet i 1977. Foto: Finn Larsen.

blomstre. De to afbildede meloer blev sået i 1977, og i de sidste par år har jeg såmænd skævet forsigtigt til planterne for at se efter, om de dog ikke snart dannede cephalium. Først i år - altså 11 år senere - kunne jeg i maj måned skimte en begyndende forandring i begge planters top. Og ganske rigtigt, blomstringen skulle endelig påbegyndes. Planterne udviklede således i løbet af sommeren hver sit lille, men nydelige cephalium med et pænt antal blomster.

Alle *Melocactus* skal jo have varme om vinteren og mine meloer overvintres alle i vindueskarmen. Jeg har tidligere forsøgt at overvintre mine planter i mit drivhus sammen med resten af samlingen ved ca. 10°. Men den gik ikke - planterne blev angrebet af svamp og måtte hurtigt returneres til vindueskarmen, hvor de åbenbart trives bedst i de kolde måneder.

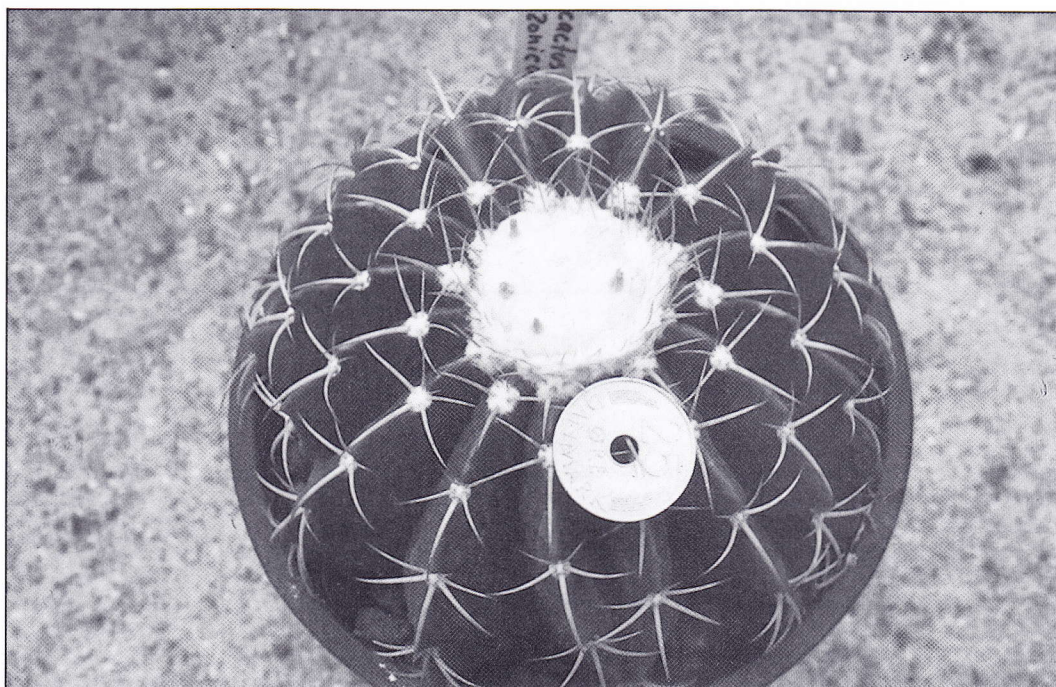
Finn Larsen

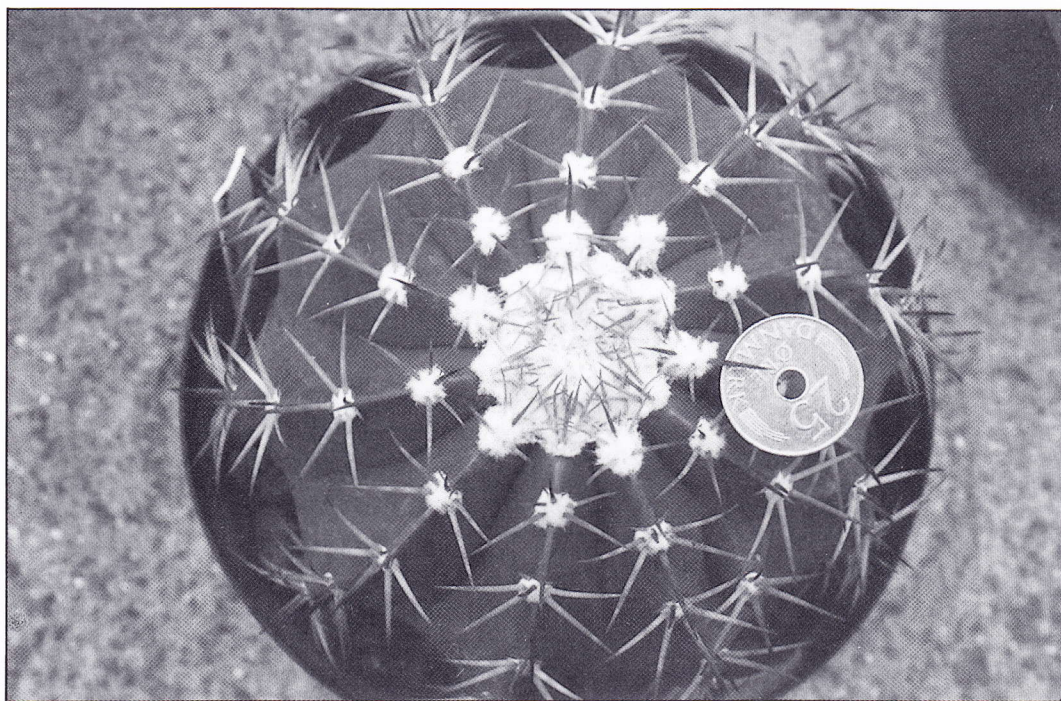
Mammillaria viridiflora, sået i 1976. Foto: Finn Larsen.

Mammillaria meridiorosei, sået i 1976. Foto: Finn Larsen.

Melocactus trujilloensis, sået i 1977. Foto: Finn Larsen.

Melocactus peruvianus, sået i 1977. Foto: Finn Larsen.

Nord for polarcirklen:

Mine kaktuser og meg i motgang og medgang

Man begynner som regel i det små. Med tiden kan det jo gå så mange veier, noen blir store, noen fortsetter å være små, mens andre igjen får en annen interesse, så får de en ny og en ny. Slik kan det fortsette, det blir som regel ikke noen sveis på det, uansett hva man starter med som hobby. Selv holder jeg meg sån mitt på treet når det gjelder å samle på Kaktus. Med mine 380 planter, kan jeg ikke kalle meg noen storsamler. Det hele begynte i 1968, da jeg fikk se en *Echinopsis hybr.* i blomst. Maken hadde jeg aldri sett, bestemte meg med en gang for å kjøpe noen kaktus. Neste dag var der kommet 2 stykker i mitt sruevindu, en *Mammillaria Zeilmaniana* og en *Echinopsis hybr.* Etter to år blomstret begge to. Så var det ut og kjøpe noen fler. Samtidig bestemte jeg meg for og skaffe meg drivhus så snart økonomien tillot, dette skulle jo fylles med kaktus, var jo planen.

I 1973 sto drivhuset der (Edenlite), 11 m², men jeg hadde bare 20 planter, så den tomme plassen fikk jeg benytte til noe matnyttig i første omgang. Det fikk bli tomater. Di fikk et bedd på 80 cm i husets lengde, resten av plassen ble et bedd, hvor kaktusene kunne plantes fritt ut, en smal gang ble det jo også mellom tomater og kaktus. Men jeg måtte jo kjøpe flere kaktus for at fylle opp med, vare en blomsterhandel i min kommune ble det nye reising denne sommeren for å finne planter, jeg ikke hadde fra før. Blant mine nyanskaffede var *Ferocactus histrix*, en liten sah som ble plantet direkte ut i kaktusbeddet blant mange andre. Nå så det jo ut som et lite ørkenlandskap. Sommeren gikk sin gang plantene trivdes utmerket, min *Ferocactus* trivdes vist ekstra godt, for da høsten kom var den dobbelt så stor som da den ble kjøbt. Alt så ut for å vare i orden for vinteren.

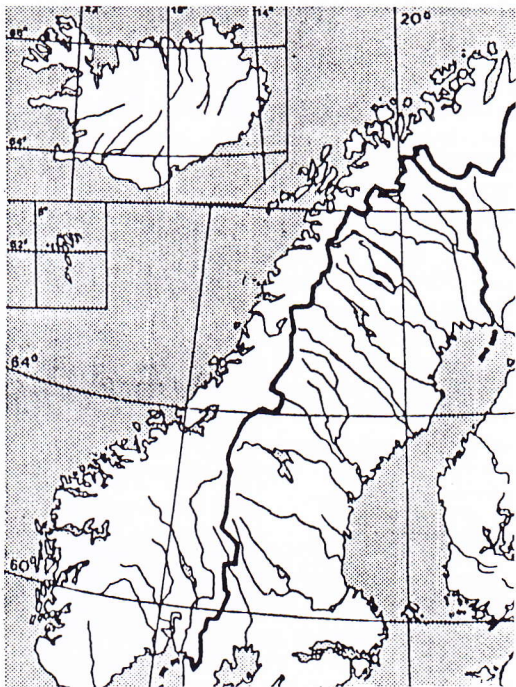
Nå var jeg jo spent, hvordan drivhuset ville klare vinterstormene her ut på kysten, rett sør for 69. breddegrad. Jeg hadde jo støpt såle og murt grunnmur av leca stein, så det burde jo holde, men aluminiumsprofilene og glasset, hva med det? Det fikk sandelig prøvd seg den første høsten, flere høststormer, det sto han av med glans, glasset var like helt, men jeg fant ut, at det ble til nye trekk, når det blåste som verst, så jeg reiste noen isoporplater rundt kaktusene mine, det ble bedre. Så kom kulda og snøen, da melte

problemene seg. Alt gikk ganske bra til midt i Januar, vi fikk et kraftigt snøfall, da klarte ikke glasset i taket mer. 4 felt i taket kapitulerte og styrtet over mine kaktus med glassbiter og snø. Ikke hadde jeg ekstra glass, lørdag var det, så det var ikke mulig å få kjøpt heller. Temperaturen i drivhuset var MINUS 5° selv med varmekabler og vifte på fullt. Det var å finne noe plast å dekke over planterne med og håpe det beste, selv om jeg viste, at det ikke var noen af mine kaktus som ville overleve.

Der gikk hele 3 døgn før jeg fikk inn nytt glass, slik at temperaturen steg til så vidt over null. Plasten lot jeg ligge over plantene den første uken før jeg tok mot til meg og kikket under den, det så ikke bra ut. Jeg regnet med, at alle mine 37 planter ville stryke med, så jeg lod tingene være, som de var, til våren fikk jeg begynne oprydningen. April kom, og i slutten av måneden gikk jeg i drivhuset for å kaste ut restene etter vinterens katastrofe. Det var knust flere glass men nå i veggene, så det ble tilsammen 16 glass å skrive på tapskontoen denne første vinteren. Men inne i drivhuset var det ikke så katastrofalt, som jeg hadde trodd. *Mammillaria Zeilmaniana*, den var ikke mer, ut. To stk. *Echinopsis hybrid*, ut, mens én klarte seg. *Echinocactus grusonii*, ut. 1 stk. *Chamacereus silvestrii*, ut, mens en overlevde. Min *Ferocactus histrix* så virkelig elendig ut, store frostskaider, men vekstpunktet var friskt, så jeg lot den få en sjongse. Status etter ryddingen var 14 døde, en *Ferocactus histrix* mulig død, tiden fikk vise, jeg var i alle fal fornøyt med resultatet.

I slutten af mai viser Feroen tegn til ny vekst, merkelig, den skulle jo vart død. Den blir spadd opp, det ordnes ny jord med mere tegl og sand, så plantes den på nytt.

Det går 5 år, hvor vår må jeg bytte noen glass i veggene, fundamentet er vist ikke dypt nokk, det er nok telen, som er årsaken, for det er de samme feltene hvert år, det må skiftes glass i. Min Feroakactus den våkser til tross for, at temperaturen mange ganger er nede mot 0°, ikke får den flere frostskaider heller, grøn og fin. Nye planter er kommet til, men hvor vår er det noen få, som ikke har klart vinteren. Nå etter 5 år bestemmer jeg meg, glasset skal bort, inn skal disse

I Vesterålen, ikke langt fra Lofoten, findes nok NKS' nordligst placerede samling.

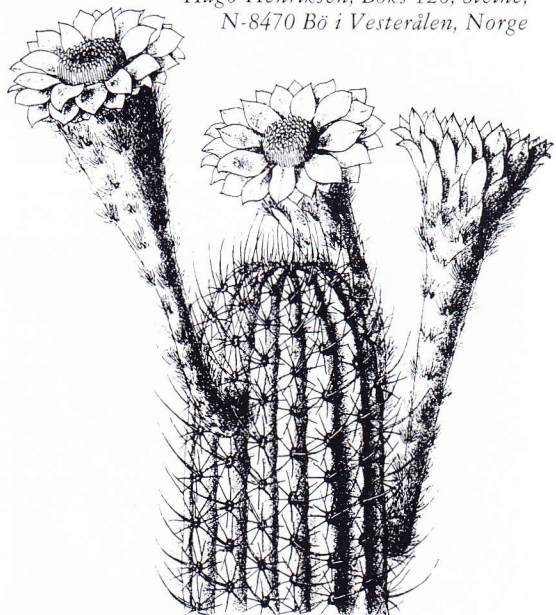
nye platene med kanaler. Jeg tar de nødvendige mål og bestiller plater af de på 5 mm tykkelse, da regner jeg med å bruke de samme klips, som glasset er festet til profilene med. Dette skal jo være gjort i god tid før høsten, tror jeg. Månedene går, jeg etterlyser mine plater to ganger. I slutten av november kommer de, færdig skåret, 5000 kr., så det er bare å sette dem inn. Men det er frost og snø, så jeg lurer på om det hele skal få vente til våren. Men da det ryker to glass i taket (årsag ukjent) bestemmer jeg meg for at plate-ne skal på plass, får ikke hjelpe, om det er frost og snø. Arbeidet startes, jeg vil ikke påstå, at det er med liv og lyst, -12°C og snø, men det må gjøres. Ett felt i gangen tas glasset bort og en ny plate på plass, klipsene passer også, det var jo positivt. Kaktusene måtte jeg jo dekke til med Isopor og plast for å holde dem i live. Etter 4 dager var jeg færdig med jobben, jeg hadde jo bare min fritid å gjøre arbeidet på, og dags-lyset er jo ikke det aller beste her i Nord-Norge på vinterstid.

Våren kom, og som vanlig måtte jeg spa opp noen planter, som ikke hadde klart vinteren, sansynligvis mest på grunn av det arbeid jeg gjorde om vinteren. Neste vinter mistet jeg ingen kaktus, med andre ord en god investering. Samlingen bare vokser, skaffer meg noen vanskelige arter: *Echinomastus warockii*, *Hamatocactus uncinatus*, *Mammillaria herrerae*, den

varte i fem år, før den gik ut blomstret den en gang. *Mammillaria sheldonii* har jeg enda, 10 år i mitt eie. Sommeren 1982 blomstret min *Ferocactus*, 19 cm i diameter, 14 blomster, jeg syntes selv jeg hadde grunn til å være stolt. Neste år ble det bare en blomst, så jeg fant ut, at den trengte fornying av jorden. I 1984 10 blomster, ypperlig vekst, altså skiftning av jord var vellykket. I 1986 hadde den en diameter på 29 cm og full av blomster, perlen i min samling, viste den stolt fram for alle, som ville se den.

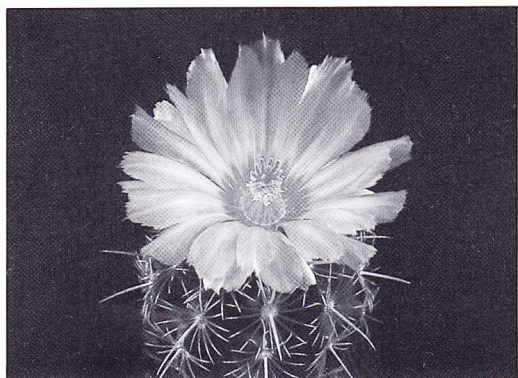
1986 var også det året, jeg begynte å bygge meg eget hus, mestparten af murarbeid, maling, tapetsering, skulle jeg gjøre selv. Dermed ble det liten tid til mine planter. Høsten kom, og jeg fikk ikke gjort mine forberedelser til vinteren. Det straffet seg, min *Ferocactus* var død da våren kom. Stor sorg, og jeg forban- net meg selv, fordi jeg ikke hadde tatt meg tid til å isolere. En *Echinocactus grusonii* met diameter på 18 cm hadde også strøket med, og en *Cephalocereus senilis*, mens en annen *senilis* overlevde. *Astrophytum ornatum* klarte sig også og overlevde, den sto ved siden av min *Ferocactus*. Så der er da noen som er utrolig hardføre. En *Astrophytum myriostigma* som jeg sådde i 1975 har klart seg utmerket, selv med frost i drivhuset har den blomstret overdådig når veksse- songen har startet. Mens en del arter som skal være hardføre, de har ikke klart vinteren hos meg. Nå er det kommet en ny *Ferocactus bistris* i plassen, for den jeg mistet, men den fyller langt fra opp tom- rommet, 5 cm, det er ikke mye. Men jeg håper, den vokser og blir riktig gammel.

Hugo Henriksen, Boks 120, Steine,
N-8470 Bø i Vesterålen, Norge

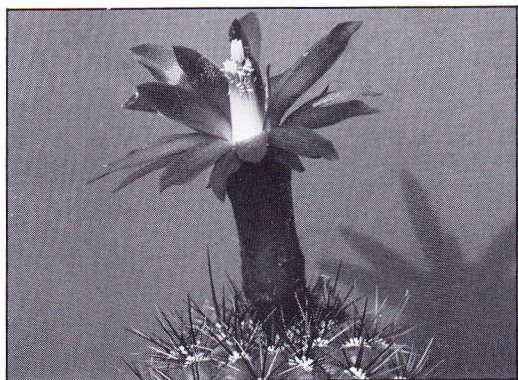

Echinopsis Campylacantha.

MINIPORTRÆTTER

Thelocactus wagnerianus. Foto: Håkon Nillson.

Matucana aurantiaca. Foto: Håkon Nillson.

Hoya bella. Foto: L.P.R.

Thelocactus wagnerianus Berger

År som liten klotformad men blir med ålder opptil 20 cm hög. De 15-20 randtornarna er lysande røda og gula, mitttørnen er längre, kraftigare og ljusare.

De doftande blommorna, som kommer på varje areol,  r stora (5-7 cm), m rkt rosaviolette i ytterkanten, ljusare inåt og med klarr tt svalg.

Det som enligt min erfaring framst skiljer den från *Thelocactus bicolor*  r blomvilligheten. Även efter  vervintring på f nsterbr dan producerar den sommarens igenom sine underbara blommor.

Hemort:  stra Mexico.

Matucana aurantiaca (Vaupel) Buxbaum

V xer klotformigt og blir opp till 15 cm i diameter, men blommor redan n r den n tt en tredjedel av storleken. Kroppen  r vakkert m rkgri n og areolerna b r ca. 25 r dbruna tornar, som blir 2,5 cm långa, mitttornarna något längre. Blomman  r zygomorf, m rkr d med lite ljusare mitt og blir 5 cm i diameter.

Sl ktet *Matucana*  r taxonomisk omstritt, men det bør inte avh lla någon från att pr va det eftersom det  r robusta v xter, som blommor tacksamt når de blivit tillräckligt stora.

Matucana aurantiaca kommer från norra Peru.

Hoya bella

Hoya bella er en lillesøster til den kendte *Hoya carnosa*. *H. bella* er væsentlig mindre, de modsatte, lancetformede blade er kun 2-3 cm lange. Desuden skal *H. bella* dyrkes som h ngeplante, ikke som slyngplante. Blomsterne kommer i de for *Hoya* karakteristiske flade skærme, de dufter kun lidt, og i modsætning til blomsterne hos f.eks. *H. carnosa*, drypper de ikke klæbrige dr ber.

Hoya bella kommer fra Java, og vil ikke have temperaturer under 12-14 C. I skarp, direkte sol, f r bladene en kedelig bleggul farve. Vandingen skal passes omhyggeligt, ved overvanding mister den rødderne, ved for lidt vanding falder knopperne. Til en vindueskarm er den fortræffelig, den kan sætte et rigt blomsterflor både forår og efterår, med en pause i den allervarmeste sommertid. Formering sker meget let ved stiklinger.

Pachypodium succulentum A. DC.

Slægten *Pachypodium* inddeles i 2 grupper, nemlig ca. 8 arter fra Madagascar og 5 arter fra Sydafrika. Det er blandt de sidstnævnte, vi skal finde de 2 nært beslægtede arter *P. succulentum* og *P. bispinosum*. Uden blomster er det ret vanskeligt at skelne de to fra hinanden, men med blomster er forskellen tydelig. Blomsten hos *P. succulentum* har et meget snævert kronrør, som betyder, at det er ret vanskeligt at få fat i pollenet uden at skære blomsten op, mens *P. bispinosum* har et bredt kronrør.

Der er beskrevet mange arter i de 200 år planten har været kendt, men de har alle vist sig at være *P. succulentum*. Blomsterfarven har givet anledning til nogle af disse navne, og den kan da også variere fra højrod til rosa og sjældent hvid.

I min samling har jeg 2 store eksemplarer af *P. succulentum*. En med rosa blomster og en med hvide, og da de blomstrede begge to i foråret, ville jeg jo gerne prøve en bestøvning. Fra litteraturen vidste jeg, at bestøvning af *Pachypodium* kan være ret vanskelig. Jeg mindedes dog, at jeg havde læst om en, der havde brugt et stift hår som hjælpemiddel. Så en dag da min kat lå og sov, klippede jeg ét af dens knurhår af. (Til beroligelse for Peter B. og andre kattevenner tager katten ingen skade af dette!). Knurhåret kunne nemt gå ned i det snævre kronrør på blomsten, og det kom op igen fyldt med den gule pollen. Efter ca. 14 dage kunne jeg se, at bestøvningen var lykkedes, og planten begyndte at danne de karakteristiske to-hornede frø kapsler. Jeg høstede 14 frø kapsler med ialt ca. 400 frø, og foreløbige forsøg viser en spireevne på næsten 100%.

P. succulentum er en hurtigtvoksende plante, der snart danner et »caudex« (knold!), hvorfra de torne- de grene skyder op. Den kan også formeres ved rodskud, men ikke stængelskud, hvorimod dens nære slægtning *P. bispinosum* stængler nemt slår rod og danner nyt caudex.

Endnu et fortrin *P. succulentum* har frem for mange andre sukkulenter er, at den kan tåle temperaturer ned til frysepunktet.

Se efter frøet i frølisten!!

Bjarne Kjempff

Pachypodium succulentum. Foto: Bjarne Kjempff.

Pachypodium succulentum. Foto: Bjarne Kjempff.

Frøplanter, 3 måneder gamle. Foto: L.P.R.

(Indsend gerne bidrag til denne rubrik. Red.)

Selskabets Alderspræsident

Nej, det drejer sig ikke om den person, der har nydt sit medlemsskab i det længste spand af år, ej heller om den af medlemmerne, der er ældst! Det drejer sig om at finde frem til NKS's ældste plante. Og den kan jo stå hvorsomhelst. (Også hos dig!)

Vi inddeler planterne i tre kategorier:

I: Planter på egen, oprindelige rod, d.v.s. planter, man *enten* selv har sået *eller* anskaffet som ganske små frøplanter.

Det kan f.eks. være den *Echinocactus grusonii*, du købte i 2 cm størrelse, da *du* var 6 år gammel, og som nu - skal vi sige 40 år senere - er så stor, at svigermor godt kan sidde på den.

II: Stiklingeformerede planter. Det kan f.eks. være den *Cereus peruvianus*, du fik som helt lille - planten altså -, og som du stadig har en eller flere dele af, fordi den har måttet stikkes om undervejs.

III: Arvestykker! Det kan f.eks. dreje sig om den julekaktus, bedstemor oprindelig fik i bryllupsgave, og som stadig er i vigør, eller om den plante, der gives videre via stiklinger til slægtens medlemmer ligesom myrterne i gamle dage.

I hver af de tre kategorier arbejder vi med to serier, een for kaktus og een for andre sukkulenter.

Send oplysninger til redaktionen om, hvilken plante det drejer sig om, hvornår og hvordan du fik den. Send gerne et billede med, hvis du har et. Og gerne et par ord om den historie, der evt. knytter sig til planten.

Juryen, der kommer til at bestå af formanden, sekretæren og redaktøren (som ikke selv deltager), vil finde frem til vinderne. Der vil blive præmier i hver gruppe, for den bedste historie, det bedste billede, og først og fremmest for de ældste planter.

Resultatet skulle gerne i juli-nummeret 1989, hvilket indebærer, at svarene skal være redaktøren i hænde SENEST den 15. maj '89.

NKS forbeholder sig i øvrigt enhver ret til at anvende de indkomne bidrag som stof i bladet, hvadenten de bliver præmierede eller ej.

Euphorbia hybr. anskaffet 1978 i en størrelse af fire »kugler«. Foto: L.P.R.

EFTERLYSNING!

Kom ind! Kom ind! Kom ind! Alle medlemmer, der dyrker/har dyrket planter af slægterne *Uebelmannia* og *Astrophytum* bedes venligst til redaktionen indsende oplysninger om følgende forhold:

Hvilke(n) art(er) er der tale om?

Hvorlænge har planterne været dyrket?

Hvilken vintertemperatur har de overlevet, eller er døde af?

Er de podet eller på egen rod?

Oprindelse?

Har de blomstret?

Lysforhold? Vanding? Jord? Evt.?

Indkomne oplysninger vil blive anvendt i en artikel i KAKTUS med henblik at beskrive dyrkningsforhold for *Uebelmannia* og *Astrophytum* i vore samlinger.

For at give interesserede medlemmer mulighed for at søge indbyrdes kontakt, vil alle bidragydere blive anført som referencer på artiklen, - med mindre der anføres ønske om anonymitet.

Vi satser på at få artiklen i Aprilnummeret. Oplysningerne må derfor være redaktøren i hænde senest den 1. marts.

Red.

KONSULENTTJENESTEN

(fortsat fra KAKTUS nr. 4 - 1988)

Johan Thiede
Enghavevej 9
9000 Aalborg. Tlf. 08 13 65 97

Johan Thiede har samlet siden 1979 og har haft drivhus fra begyndelsen. Samlingen omfatter p.t. ca. 2000 planter incl. frøplanter, lidt af hvert, men flest *Mammillaria*. De medlemmer, der deltog i årsmødet i Aalborg, vil kunne huske Johan Thiedes prægtige planter, ikke mindst fordi opstillingen af dem var så harmonisk og smuk, at drivhuset trods antallet ikke virkede overfyldt.

Planterne overvintrer dels i drivhuset ved ca. 10° C, dels i et nedlagt værksted. Der gives kun tilskudsllys til frøplanter, og hermed være sagt, at Johan Thiede kan rådgive om frøformering, men også om stiklingsformering og podning.

Jorden blandes af lige dele pottemuld og robbedalegrus. Der vandes i perioden maj-september med vandværkssvand, hvor pH er sænket til 5,5, idet flydende gødning 3-1-4 tilsættes i en mængde, der er ca. 1/3 af den på beholderen angivne brugsmængde.

Johan Thiede vil helst kontaktes pr. telefon eller ved personlig henvendelse.

Hans Björding
Backsippevägen 14
S-31133 Falkenberg
Sverige. Tlf.: 0346-15945

Hans Björding har samlet grønne planter i 20 år og kaktus og sukkulenter i ca. 10 år. Samlingen er p.t. på ca. 1000 planter fordelt på 850 forskellige arter. Favoritter er *Copiapoa*, *Astrophytum*, *Neochilenia* og *Neoporteria*.

Samlingen står for størstepartens vedkommende i et opvarmet drivhus, varmekrævende planter flyttes til vindueskarmen om vinteren, mens store eksemplarer af enhver art står udendørs om sommeren. Drivhuset bliver vinterklargjort v.h.j.a. bobleplast, og der opvarmes v.h.j.a. en el-termmostat. Der kan rådgives om frø- og stiklingsformering, men ikke om podning. Frøplanterne er de eneste, der får tilskudsllys om vinteren.

Om sit drivhusbyggeri og sine dyrkningserfaringer skriver Hans Björding: »Mitt första växthus byggde jag 1979, det var av trä och klätt med korrugerad plast. Det var 10 kvm. stort och fungerade bra på sommaren, vintertid fick jag bära in alla plantor, för det gick inte att hålla värmen där. 1983 byggde jag därför ett större hus på 4,60X9 meter med helgjuten bottensula och 1 met. höga sidoväggar av leca-sten, överdelen i trä leverades av en snickerifabrik. I stället för glass valde jag en 16 mm tjock dubbelplast för växthus, den er visserligen dubbelt så dyr som glas, men håller värmen bättre samtidigt som det tål bollar, stenar och andre saker, som de rara barnen tycker om att kasta på växthus. Total kostade bygget 39.000 Skr. med inredning, el, vatten, reglerutrustning osv. Är någon intresserad av att bygga stort, så hör af er, jag har prover på alla träprofiler osv.»

Hans Björding har anlagt Jøde til fri udplantning og har fået fine resultater med den hertil anvendte jordblanding. Opskriften her på kan fås ved henvendelse. Gødningen er anskaffet hos De Herdt, og gør efter sigende planterne lige så glade som »en äkta Dansk med en Tuborg i handen«.

Hans Björding skriver om sig selv:

Kontakt »På vilket sätt du önskar och tycker på är lättast. Alla är hjärtligt välkomna hit, og jag saknar en Dansker på genomresa förbi Falkenberg. Kom, kom, kom. Jag är 40 år - gift i 20 år - Bor i villa 3 km norr om Falkenberg i ett samhälle som heter Skogstorp.«

Træffes hos P.B.P. *Homo semperludens*

Kristian Hansen
Svensonsvej 7
6720 Fanø. Tlf.: 05 16 21 27

Kristian Hansen har samlet i ca. 10 år, altså siden han var ca. 25, og samlingen, der p.t. omfatter ca. 35 planter, består mest af Lithops og Agaver. Planterne bliver dyrket i vindueskarmen og på friland om sommeren, og overvintret dels i stuen, dels i et køligt rum - alt uden tilskudslys.

Kristian Hansen skriver:

»Jeg er 35 år. Køn? Ja! Jeg har ikke den store succes med mine planter, hvilket nok skyldes, at jeg ikke ofrer den tid, der skal til. Har haft held med frøformering, især agaver er nemme, også andre sukkulenter er faldet heldigt ud, hvorimod kaktusfrø har haft svært ved at spire. Jeg var ved at melde mig ud af NKS, da en pludselig en ringede og spurgte om noget, jeg ikke kunne hjælpe med. Kort efter fik jeg besøg af en anden kaktusven. Disse to tilfælde fik mig til at hænge ved, da der var nogen, der kunne bruge mig. Jeg håber også i fremtiden at blive kontaktet. Jeg kan sikkert ikke svare på jeres spørgsmål, men måske lære noget af jer.«

Kontakt pr. telefon eller ved personlig henvendelse.

NB! fra redaktøren: Hvis nogen har lyst til at melde sig som nye konsulenter, så ring til redaktøren (eller skriv), og det vil blive ordnet med begejstring.

Ruth Nissen
Sjellevej 80, Voldby
8450 Hammel. Tlf.: 06 96 97 96

Ruth Nissen har samlet i 20 år, altså siden hun var ca. 24. Indtil 1983 interesserede Ruth Nissen sig mest for kaktus, men det år indtraf katastrofen, da størstedelen af samlingen gik tabt p.gr.a. tyveri og flytning; siden da har de andre sukkulenter domineret samlingen.

Planterne står i vindueskarmen og på friland om sommeren, det sidste år har der også været en udestue til rådighed (elradiator), men erfaringerne herfra er selvsagt endnu begrænsede. Til gengæld har Ruth Nissen før 1983 dyrket sine kaktus på en overdækket altan med vintertemperatur på 0-5° C, og dyrknings erfaringerne herfra er bestemt heller ikke uden interesse. Der kan rådgives om stiklingsformering, men ikke om frøformering eller podning. M.H.T. dyrkningsforhold i øvrigt, så forhandler Ruth Nissens mand sphagnum, så jordblandingen er hjemmelavet.

Kontakt både pr. brev, telefon og ved personlig henvendelse.

Ruth Nissen interesserer sig også for *Fuchsia*.

Karl Åge Kristensen
Egeskov Bygade 53
7000 Fredericia. Tlf. 05 95 78 27

Karl Åge Kristensen skriver:

»Vi, der står som konsulenter i Kaktusklubben, er blevet bedt om at skrive lidt om os selv og vore planter, så interesserede ved lidt om, hvem de henvender sig til, og om, hvad vi evt. kan være behjælpelige med, så her er lidt om mig selv og min hobby. Jeg er i dag 27 år, og har samlet kaktus siden mit 6-7. år, og har på nuværende tidspunkt ca. 300 forskellige »tusser« og 150 forskellige sukkulenter, som jeg dyrker i et opvarmet drivhus bygget for 7 år siden. Jeg er ikke specielt sortsorienteret, men samler, hvad jeg kan få. Da jeg er uddannet gartner, vil jeg mene, at jeg kan give tips og vejledning om jord, gødning, formering, lys og hvad der ellers har med planternes vækst at gøre. Navngivning og podning er ikke min stærke side.

Af tidsmæssige grunde er jeg ikke den mest aktive i klubben, men jeg har dog altid tid til en snak om kaktus, så ring bare. Jeg vil være nemmest at træffe på hverdage efter kl. 16.00, men ring hvis vejledning er nødvendig.«

Erik Hansen
Skuderløse Indelukke 26
4690 Haslev. Tlf.: 03 82 63 86

Erik Hansen har samlet i ca. 20 år, og har p.t. omkring 300 planter, hvoraf ca. 100 er vinterhårde. Favorit-slægter er alle vinterhårde, *Echinocereus* og *Wilcoxia*.

Samlingen dyrkes dels i vindueskarm, dels i drivhus, og så naturligvis de vinterhårde på friland. De vinterhårde planter står på bed hele året uden afdækning af nogen art. Overvintring i øvrigt sker for de mest varmekrævende arters vedkommende i vinduet, resten står i drivhus med opvarmning af en termostattyret elradiator, indstillet til 20° C. Der bruges kun tilskudslys til frøplanterne om vinteren.

Der kan rådgives lidt om frø- og stiklingsformering og om podning. Angående særlige erfaringer nævner Erik Hansen, at til frilandskaktus er det en god idé med ekstra tilsætning af kali til gødningen, idet planterne da modner bedre før vinterhilen.

Som tidligere nævnt i KAKTUS, hører Erik Hansen til de medlemmer af NKS, der har påtaget sig at opformere svært tilgængelige planter med henblik på fordeling blandt medlemmerne, og her er det altså de vinterhårde kaktus, der opformeres. Led af vinterhårde kaktus kan erholdes til en pris af ca. 10 kr. pr. led, og en »lagerliste« kan rekvireres ved henvendelse. (Af hensyn til nye medlemmer bør det måske her

nævnes, at de vinterhårde arter fortrinsvis - men ikke udelukkende - hører til *Opuntiaceae*, af hvilken grund, der tales om »led«.)
Kontakt pr. telefon eller pr. brev, besøg efter forudgående telefonisk aftale.

Gunnar Ravn
Fredskovsvej 130
5270 Odense N. Tlf.: 09978597

Gunnar Ravn har samlet i 10 år, altså siden han rundede de 40. Samlingen omfatter p.t. ca. 6000 planter plus 8000-10.000 frøplanter med *Mammillaria*, *Melocactus*, *Copiapoa*, *Escobaria* og *Parodia* som de foretrukne.

Gunnar Ravn har haft drivhus i 8 år, og her står alle planterne året rundt med undtagelse af *Jatropha* og enkelte andre sukkulenter. Opvarmningen sker via husets centralvarmesystem, og døgntemperaturen varierer mellem 4° - 16° C. Dog har temperaturen været under frysepunktet - ned til ÷ 2° - ved uheldige lejligheder, men det er der intet sket ved, da planterne har været helt tørre. Gunnar Ravn påpeger, at selv slægter, der traditionelt betegnes som varmekrævende, såsom f.eks. *Melocactus*, overvintrer i hans drivhus.

Der gives ikke tilskudsllys, idet Gunnar Ravn har erfaring for, at det vil fremme uønsket længdevækst. Der kan råd gives om stiklinge- og frøformering (se artiklen andet steds i bladet), og angående podning er det bedste råd: »Få det gjort hos Niels Hansen i Middelfart!«

Om dyrkning i øvrigt citeres: »Een ting, jeg vil nævne, er luft. Om foråret en tre-fire dage efter, at vinterisoleringen er fjernet, åbner jeg luftlemmene. Isoleringen bliver fjernet, hvis det ser ud til at blive regn eller gråvejrs en 4-5 dage, så er jeg nemlig fri for at skygge. Efter disse dage bliver alle luftlemmene åbnet, og det er ikke moderne teknik, men nogle store lerpotter, der får lemmene til at stå åbne. Altså er der åbent *både dag og nat*. Det har den fordel, at planterne bliver »hårde«, altså også at jeg kan køre med forholdsvis lave temperaturer om vinteren. Nogle nætter i det tidlige forår og det sene efterår, lukker jeg for varmen om natten og sørger for, at temperaturen om dagen kommer op på 25° - 30° C ved at fyre om dagen. Det kan planterne godt lide.«

Gunnar Ravn var medarrangør, da NKS årsmøde blev holdt i Odense for nogle år siden, og vil også huskes fra indlæg i bladet, fra foredrag og som repræsentant for Fynskredsen.

Om sig selv skriver Gunnar Ravn:

»1938 model, altså 50 år. Mølleriarbejder med skifteholdsarbejde, hvilket giver en del fritid i dagtimerne, og desværre bevirker, at jeg er svær at få fat på om aftenen. Al min fritid går med at passe kaktusser, med at så, prikke og potte om. Jeg læser en masse om kaktus, og er medlem af NKS, D.K.G., B.C.S.J., S.C.J.(US), Succulenta, hvilket gør, at jeg får en masse kaktusblade. Desuden køber jeg bøger, og helst kun bøger, der omhandler een kaktusslægt, sådanne bøger bliver man klogere af.«

Kontakt pr. telefon eller ved personlig henvendelse.

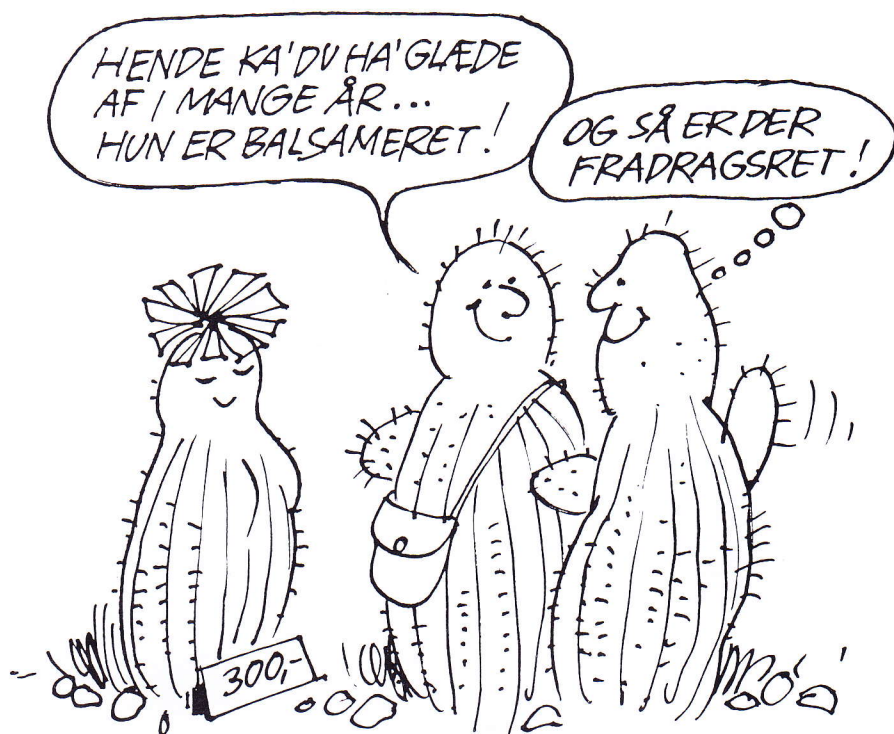

3 stk. *Mammillaria pennispinosa*. Foto: P.B.P.

Rebutia albopectinata. Foto: P.B.P.

Balsamerede planter

Overskriften er ikke titlen på en science fiction gyser, men den skinbarlige sandhed! Det var en artikel i den lokale Valby avis, »WEEK END« fra lørdag den 05.11.88, og overskriften lød: »Plant et miljø - med fradragsret«. Det så uinteressant ud, men øjet fangede tilfældigvis de to ord fra overskriften, og så blev artiklen læst. Det viser sig, at et navngivet dansk firma råder over en metode til konservering (udtrykket »balsamering« anvendes også) af levende planter. Planter af passende ydre konserveres og henstår herefter uforandrede i umindelige tider. Teknikken som sådan kommer man ikke ind på, det er vel en fabriktionshemmelighed, men ligene kan altså klare sig med en let afstøvning af og til, ellers ingen pasning. Balsameringsfirmaets tanke er at »lease« eller sælge disse planter til institutioner, der har behov for plantedekorationer, og som gerne vil spare vedligeholdel-

se og pasning. Sortimentet spænder over alle mulige arter fra bittesmå bonzai til 12 meter høje palmer. Firmaet har virkelig gjort noget ud af sagen: de balsamerede planter er testet for miljø-venlighed på et svensk teknologisk institut. Det vides således med sikkerhed, at der ikke udvikles giftige dampe, hvis produkterne bryder i brand, og små børn kan spise præparaterne uden risiko. (Gad vidst, om det også gælder, hvis den balsamerede plante har været f.eks. en Nerie?).

Formålet i første omgang er således at »dække« firmaer og institutioner, men private er også i kikkerten: »Nu skal man ikke længere drage til sommerhuset ugentlig i vinterhalvåret for at vande planter«, hedder det.

Ja, hvilke perspektiver rummer denne teknik dog ikke!

Tænk, hvis planterne i vore samlinger fik en sådan

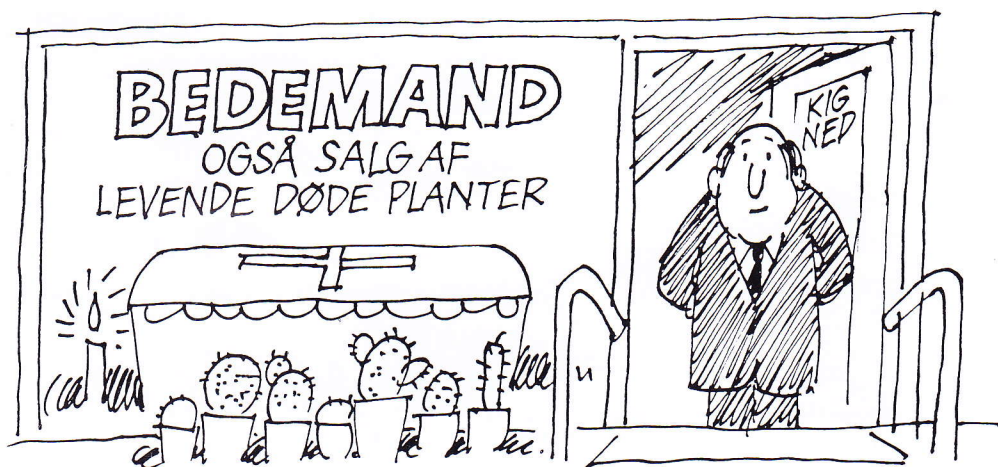
behandling. Ikke mere besvær med omplantning, vanding og gødskning. Skadedyrene bliver en saga blot. Udgifter til vinteropvarmning og belysning reduceres til et minimum. Spørgsmålet »podning contra ikke-podning« mister sin betydning, og ærgrelser over udeblivende blomstring opstår heller ikke, for planten skal naturligvis myrdes på det for blomstringen helt rigtige tidspunkt! Pladsproblemerne bliver såmænd også reduceret, for ligene kan jo ikke vokse. Næst hertil dukker et ønske op om at finde en nyttig *videnskabelig* anvendelse for teknikken. Jamen, alvorligt talt, hvis konserveringen virkelig er så fremragende, som firmaet hævder, så burde botanikerne da stå i kø! Det ville jo være alle tiders måde at fremstille et herbarium på. Nej, forresten da, i disse sparetider skal man jo først og fremmest tænke i økonomiske baner: Hvis nu alle planterne i drivhu-

sene i Botanisk Have blev balsamerede! DER ville virkelig være besparelser at hente. Ingen udgifter til varme, lys, gødning og vandværkssvand. Det der, med at støve præparaterne af engang imellem kunne ordnes af et par langtidsledige, så ikke flere gartnere! (Og sikkert heller ikke flere besøgende, men DET gør nu ikke noget, for der er jo ingen entréindtægter at gå glip af).

Og når vi nu er ved det, hvad så med alle de plantekummer rundt om på gågader og pladser i sommerhalvåret! Og juletræet kan pyntes een gang for alle, blot dækkes over med plastic uden for sæsonen. Og alle de vejtræer, som hverken kan tåle syreregn eller vejsalt, Og... *nomen illis legio*.

Science fiktion? Måske. Men i hvert fald en GYSER!

Hanna E. Hansen.

Tegninger af Tommy.

OBS! KONTINGENT.

På denne tid af året er pengekaassens bund ved at være synlig! Benyt vedlagte girokort til at betale kontingentet for 1989 (120 kr.).

Men HUSK, at sætte afsender på modtagerens del af giroblanketten.

Kassereren.

Kaktusudstilling 22-23/10 - 1988

Begge fotos: copyright Søren Schnoor, Aalborg Stiftstidende.

Så kom der igen en stor kaktusudstilling i Aars Messecenter. I alt 100 kvadratmeter, det var en fryd for øjet. Der var lagt et stort arbejde af to kendte kaktusfolk fra Aalborg og Aars: Johan Thiede og Richardt Christiansen. Udstillingen var besøgt af ca. 3000 mennesker, som havde mange rosende ord om, at man aldrig havde set magen. Der var mange sjældne planter, bl.a. store podede eksemplarer af fine cristataformer, som blev stærkt beundrede. Her vises et par billeder fra udstillingen, som omfat-

ter i baggrunden store palmer udlånt fra Jesperhus Blomsterpark, et gammelt hus med vandmølle samt springvand, lavet i vinterens løb, og så ca. 1000 kaktusser.

Richardt Christiansen havde otte dage forinden en udstilling i Hobro, mens Johan Thiede otte dage efter havde en udstilling i Skovgaardshallen, begge udstillinger samlede også stor interesse. Jeg tror, de gentager successen næste år.

Betty.

KARLHEINZ UHLIG

Frø - Kulturplanter - Import - Eksport
Lilienstr. 5 - Postbox 1107
D-7053 KERNEN i. R.

Astrophytum crassispinoides	DM	4-5
Aylosteria juliana		5-6
Aylosteria tarvicensis		4-5
Echinocereus lloydii		5-6
Mammillaria ocotillensis		10-12
Euphorbia glochidiata		6
Momordica rostrata		7

Vi ønsker vore danske kaktusvenner et blomsterrigt planteår 1989.

Ing. H. van Donkelaar

Lantje 1 a - Postbus 15
NL-4250 DA Werkendam - Holland

Betydeligt udvidet sortiment i sukkulenter, kaktus samt andre sjældne planter. Ny planteliste sendes mod forudbetaling af 3.50 hfl. Freliste gratis.

Alle henvendelser kan ske på dansk!

EXOTICA

Europas største udvalg af »CAUDEXPANTER«:
Adenium, Euphorbia, Brachystelma, Trichocaulon,
Dioscorea, Adenia, Pachypodium, Othonna etc...

Og mange andre botaniske sjældenheder.
Ny liste udkommer i slutningen af Marts.

**Ernst Specks, Am Kloster 8, D-5140 Erkelenz-Golkraht
Vest-tyskland, Telefon: 02431-73956**

Åbningstider: April-September, hver lørdag fra kl. 9.00-16.00.
Oktober-December besøg kun efter aftale. Lukket Januar-marts.

carla wolters

VAN HORNEPLEIN 1
NL - 6019 BW WESSEM
TEL. 04756-3146

Grafiske kunstreproduktioner

- Den nyeste serie viser 4 Gymnocalycium-arter afbilledet samvitighedsfuldt nøjagtigt og realistisk som voksestedsmotiver i pennetegningsteknik. Reproduktionerne kan også købes gennem Indkøbscentralen.
- Format: 35×50 cm i fremragende kvalitet og kun trykt i et lille oplag. Pris: 10,- HFL pr. stk. + 5,- HFL til porto (uanset ordrens størrelse). Krydset bankcheck vedlægges ordre.
- Yderst velegnet som gave eller præmie til kaktusvenner!

– næste gang De kommer til

KØBENHAVN

bør De i egen interesse besøge

Thorvald Petersen's Handelsgartneri

Jagtvej 74

her finder De det største udvalg i
KAKTUS og SUKKULENTER i alle størrelser
Kaktusgødningen **SUKUROL** føres

Tidligere årgange af »KAKTUS«

Nedennævnte årgange af KAKTUS kan købes ved henvendelse til

CHRISTIAN LORENTSEN

Ærtevej 12, DK-8700 Horsens.

Betaling: Check eller på Giro nr. 834 29 11.

Årgang 5-8: 5 kr. pr. nr. Årgang 9-18: 10 kr. pr. nr. Følgende nr. er udsolgt: 5. årg. nr. 2, 9. årg., 13. årg., 14. årg. nr. 1.

Allerede før De når Hamborg, kan De finde vort kaktusgartneri

»Klein Mexiko«

Vi har et stort sortiment af interessante planter til Dem. De er velkommen til et besøg til enhver tid, - undtagen mandag! Grupper helst forudanmeldelse. - Ingen forsendelser. Ny vinterlukning: Fra jul til ca. midt i marts.

KAKTUSGARTNERI »KLEIN MEXIKO«

Wolfgang Schnelle

D-2067 Reinfeld/Holstein

(Vejen Reinfeld - Bad Segeberg)

HAR DE PRØVET AT DYRKE ORCHIDEER?

Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort medlemsblad »Orchideen«, der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 125.

DANSK ORCHIDE KLUB

Tornskadevej 38

8210 Århus V.

INDKØBSCENTRALEN

Nordisk Kaktus Selskabs indkøbscentral skaffer pletter, gødning og andre ting, vi har brug for i vor hobby. Salg af N.K.S.-emblemer og N.K.S.-kuverter foregår også gennem indkøbscentralen. Henvendelse til:

IB HOLM

Kirkebakvej 52

DK-8800 Viborg

Tlf. (06) 61 18 05 - Giro 6600263

KAKTUS

5807 430 00
 JYTTE THYBO
 OUSTRUP FISKERI
 ØRRE
 7400 HERNING

MÅ IKKE BØJES!

KAKTUS

Stort udvalg i frøplanter og sjældne
 importplanter samt mange
 arter Sempervivum, Papyrus og
 andre prydragræsser.

Bent Jørgensen

Vejlegårdsvej 99 – Vallensbæk
 2620 Albertslund – Tlf. (02) 64 50 95
 Plantelister udsendes ikke

Kaktusar!

1989 års lista med ca. 800 olika arter.
 Specialitet: Astrophytum
 - ett 30-tal olika sorter eller varianter.
 Lista fås mot porto.

Svantes Kaktusodlingar
Järnbruksg. 7

S-662 03 Svanskog.
Sverige Tel. 0532/30473

DER KAKTEENLADEN

Jörg Köpper

Lockfinke 7 - D-5600 Wuppertal 1

Vi har et stort udvalg i artikler til vores hobby
 og et stort udvalg af kaktusbøger - også
 antikvariske. Skriv efter vores gratis post-
 ordrekatalog og bogliste.

WHITESTONE GARDENS LTD.

Sutton-under Whitestonecliffe,
Thirsk, N. Yorks. YO7 2PZ, England

Specialist i postordrer af kaktus og andre
 sukkulenter, bøger, frø m.m. Send tre inter-
 nationale svarkuponer (post) for vor fuldt
 illustrerede 36 siders prislister, som inde-
 holder verdens mest omfattende bogliste.

Indholdsfortegnelse KAKTUS nr. 1, 1989

Loxanthocereus gracilis - Mats Nilsson	3
Sådan sår jeg kaktus - Gunnar Ravn	4
Oplevelser i kaktusbedet - Aase Fallesen Ølbye	5
Frøplanter fra min samling - Finn Larsen	6
Leuchtenbergia principis	
Islaya	
Mammillaria viridiflora	
Mammillaria meridiorosei	
Mammillaria Wrightii	
Melocactus peruvianus	
Melocactus trujilloensis	
Mine kaktuser og meg i morgang og medgang -	
Hugo Henriksen	10
Miniportrætter	12
Thelocactus wagnerianus - Håkon Nielsson	
Matucana aurantiaca - Håkon Nielsson	
Hoya bella - red.	
Pachypodium succulentum - Bjarne Kjempff	
Selskabets alderspræsident - konkurrence	14
Konsulenttjenesten	15
Balsamerede planter - Hanna E. Hansen	18
Kaktusudstilling, 22-23/10 - 1988	20